

PSEUDO-CLEMENTINAE (saec. IV)

- 681 II, II. [...] Καὶ τὴν κατὰ σάρκα τοῦτον τεκοῦσαν ἀγίαν παρθένον Μα-
ρίαν, καὶ μείναςαν μετὰ τόκον παρθένον, κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκον καὶ
πιστεύω καὶ λέγω, καὶ ὡς κατὰ ἀλήθειαν μητέρα Θεοῦ ἐνανθρωπήσαντος
καὶ διὰ τοῦτο κυρίαν καὶ δέσποιναν ἐν χάριτι γεγεννημένην πάσης τῆς κτί-
σεως προσκυνῶ καὶ τιμῶ. PG
I, 1460
- 682 III. Καὶ τὸν σεβάσμιον δὲ σταυρὸν τοῦ αὐτοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ καὶ
Θεοῦ ἡμῶν ὡς οὐκ ἔτι φθορᾶς καὶ ἀρᾶς ὄργανον, ἀλλ' ἐλευθερίας καὶ ζωῆς
αἰωνίου, καὶ σημεῖον τῆς κατὰ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ διαβόλου νίκης· ἔτι δὲ
καὶ τὰς σεβασμίους εἰκόνας τῆς τε κατὰ σάρκα πρὸς ἀνθρώπους ἐπιφανείας
τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ τῆς ἀφράστως αὐτὸν τεκούσης ἀγνῆς παρθένου καὶ
Θεομήτορος. [...] PG
I, 1460
- 683 III, I. [...] Ἀναθεματίζω τοὺς λέγοντας τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν δοκῆσει πεφανερῶσθαι τῷ κόσμῳ, καὶ μὴ ὁμολογοῦντας αὐτὸν σεσαρ-
κῶσθαι ἀληθῶς ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου Μαρίας τῆς ἐκ Δαβὶδ καταγομένης,
σάρκα τὴν ἀνθρωπίνην καὶ ἡμῖν ὁμοούσιον, καὶ τελείως ἐνανθρωπῆσαι, καὶ
τεχθῆναι ἐξ αὐτῆς δι' ἐνναμηνιαίου χρόνου, καὶ ἐπὶ τριακοστὸν ἔτος ἀνθρώ-
ποις συναναστραφῆναι, καὶ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ ἀγιωτάτου προ-
δρόμου καὶ Βαπτιστοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀληθινοῦ PG
I, 1464
-
- 681 II, II. [...] Credo ac profiteor, sanctam virginem Mariam, quae
secundum carnem illum peperit, et post partum virgo permansit,
vere ac proprie esse Dei genitricem, eamque veneror et honoro tan-
quam vere matrem Dei incarnati, ideoque dominam et heram in
gratia factam universae creaturae. PG
I, 1459
- 682 III. Et vero cultu dignam crucem eiusdem veri Christi Deique
nostri, velut non amplius interitus ac maledicti instrumentum, sed
libertatis vitaeque perpetuae, signumque victoriae adversus mor-
tem et diabolum partae; atque adhuc venerandas imagines tum prae-
sentiae Dei Verbi secundum carnem inter homines, tum purissimae
virginis Dei Matris quae ineffabiliter eum genuit [...] PG
I, 1459
- 683 III, I. [...] Anathematizo eos qui asserunt Dominum nostrum
Iesum Christum opinione manifestatum fuisse mundo, nec profi-
tentur ipsum vere carnem assumpsisse ex sancta virgine Maria a
Davide orta, carnem humanam nobisque consubstantialem, atque
perfecte hominem factum esse; ab eaque Virgine genitum fuisse
post tempus novem mensium, item ad trigesimum annum cum ho-
minibus versatum fuisse, dein baptizatum in Iordane a sanctissimo PG
I, 1463

καὶ ἀγαθοῦ μαρτυρηθῆναι Πατρός, ὡς αὐτὸς εἶη ὁ Υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ὁμοούσιος αὐτῷ, σαρκώσει τῇ ἐκ Παρθένου γενόμενος ἄνθρωπος μετὰ τοῦ μεῖναι Θεός.

- PG
I, 1464 II. Ἀναθεματίζω οὖν, ὡς εἴρηται, τοὺς παρὰ ταῦτα φρονοῦντας, καὶ ἄλλον μὲν λέγοντας εἶναι τὸν γεννηθέντα ἐκ Μαρίας, καὶ βαπτισθέντα, μᾶλλον δὲ ὡς αὐτοὶ ληροῦσι βυθισθέντα, ἄλλον δὲ τὸν ἐκ τοῦ ὕδατος ἀνεθόντα καὶ μαρτυρηθέντα, ὃν καὶ ἀγέννητον Ἰησοῦν καὶ Φέγγος ὀνομάζουσιν, ἐν σχήματι ἀνθρώπου φανέντα, καὶ τὸν μὲν εἶναι τῆς κακῆς ἀρχῆς, τὸν δὲ τῆς ἀγαθῆς μυθολογοῦσιν. Ἀναθεματίζω τοὺς λέγοντας δοκῆσαι παθεῖν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ ἄλλον μὲν εἶναι τὸν ἐν σταυρῷ, ἕτερον δὲ τὸν πῶρρωθεν ἐστῶτα καὶ γελῶντα, ὡς ἄλλου ἀντ' αὐτοῦ παθόντος. Ἀναθεματίζω τοίνυν τοὺς μὴ ὁμολογοῦντας αὐτὸν εἶναι τὸν ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας σαρκωθέντα Θεὸν Λόγον, καὶ γεννηθέντα, καὶ κατ' ἀλήθειαν σταυρωθέντα σαρκί, καὶ ἀποθανόντα * ἀληθῶς σαρκί, καὶ τριήμερον ἀναστάντα ὡς Θεόν.
- PG
I, 1468 IV. [...] Ἀνάθεμα τοῖς ὑβρίζουσι μὲν τὴν ἀγίαν Θεοτόκον Μαρίαν, προσποιουμένοις δὲ τιμᾶν αὐτήν, καὶ νοοῦσιν ἀντι ταύτης τὴν ἄνω Ἰερουσαλήμ, εἰς ἣν, φασί, εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ὁ Κύριος.

praecursore et Baptista Ioanne, ac testimonium retulisse a coelesti, vero bonoque Patre, quod ipse eius esset Filius, verus Deus atque ei consubstantialis, per incarnationem ex Virgine factus homo, remanens tamen Deus.

- PG
I, 1463 II. Anathematizo igitur, ut dictum est, eos qui contra haec sentiunt, et alium quidem volunt esse eum qui natus sit ex Maria, quique baptizatus seu intinctus sit, imo, ut ipsi delirant, demersus; alium vero eum qui ex aqua ascenderit, testimoniumque acceperit, quem et ingenitum Iesum ac Lumen nuncupant, qui in figura hominis apparuerit; atque illum quidem fabulantur esse a malo principio, hunc autem a bono. Anathematizo eos qui aiunt Dominum nostrum Iesum Christum existimatione sola passum esse, et alium quidem esse eum qui in cruce, alium vero qui procul ab ea stabat, ridebatque tanquam alio pro se perpetiente. Anathematizo itaque illos, qui non confitentur ipsum esse Verbum Deum e sancta Deipara semperque virgine Maria * incarnatum, et genitum, necnon revera carne crucifixum, vere carne mortuum, tertioque die suscitatum, utpote Deum.
- PG
I, 1467 IV. [...] Anathema iis qui contumelia quidem afficiunt sanctam Deiparam Mariam, simulant autem eam honorare, proque ea intelligunt supernam Hierusalem, in quam, inquit, intravit ac e qua egressus est Dominus.